

[Øllgaard]

rede mig også – men jeg kan have hørt lidt for dårligt efter – at fru Mimi Stilling Jakobsen knap nok beskæftigede sig med selve folkeskoleloven, men kun med, hvad der foregår i selve folkeskolen. Det er selvfølgelig også væsentligt, men jeg taler altså om selve loven.

I venstre har vi bestemt nok ønsker om justeringer af folkeskoleloven af 1975, men vi tror altså ikke rigtig på, at de problemer med skoletræthed og disciplinkrise, som vitterlig forekommer i mange skoler, lader sig afhjælpe i større omfang ved, at lovgiverne her i tinget ændrer selve folkeskoleloven.

Folkeskoleloven er jo en udpræget ramme lov med vide muligheder for lokal indflydelse på skolens indretning i videste forstand. Dermed placeres ansvaret for, om den enkelte skole fungerer godt, lokalt, og det ses da også rundt om i landet, at forskellige lærergrupper og forskellige ledere med bistand fra forskellige forældregrupper opnår vidt forskellige resultater. Netop den kendsgerning giver formentlig en del af forklaringen på, at der ikke findes noget fast mønster i de vanskeligheder og de problemer, som jeg har noteret vitterlig forekommer rundt omkring.

Hvis nu loven var selve årsagen, måtte der vel logisk kunne påvises et eller andet landsdækkende mønster i skavancerne. Men det kan der næppe; måske tværtimod. Der er nemlig problemer i små skoler, der er problemer i store skoler, der er problemer i byskoler, og der er problemer i landskoler. Men der er jo samtidig små skoler, store skoler, landskoler og byskoler, som arbejder så godt som uden større problemer.

Det ville føre vidt omkring at gå langt ind i en analyse af, hvor årsagerne så kunne ligge, hvis de altså ikke først og fremmest ligger i folkeskoleloven, hvad jeg betvivler, og nu er det jo som allerede nævnt selve loven, forespørgslen drejer sig om.

Men en stor del af årsagerne til den skoletræthed, med hvad deraf følger, er der peget på i redegørelsen fra grundskolerådet. Desuden findes en stor del af disse årsager i hjemmenes, lærernes og dermed elevernes holdning til mål, midler og egen ansvarlighed for, hvad der foregår. Endvidere findes vigtige årsager til disse træthedsproblemer givetvis i det indhold, som lægges i fagene ude omkring.

Men de her antydede årsager skal lovgiverne efter venstres mening til gengæld være temmelig forsigtige med i hvert fald at gå i enkeltheder med, for holdning og fagindhold skal i ganske betydelig grad præges lokalt. Hvis lovgiverne forfaldt til at fastlægge de rigtige holdninger eller det helt rigtige indhold i fagene ud i alle enkeltheder, ville der kunne blive tale om et uønsket centralistisk formynderi med et eller andet fortegn, og det er der næppe mange i dette høje ting der ønsker.

For venstre er hele dette spørgsmål om den meget høje grad af decentral indflydelse særdeles vigtigt. Vi vil derfor modsætte os alle forsøg på at centralisere bestemmelsen af folkeskolens indretning og indhold, hvad enten sådanne forsøg måtte komme fra det ene eller det andet hold.

I den forbindelse vil jeg nævne, at der er en smule usikkerhed med hensyn til det midterste punkt i det stillede dagsordensforslag, altså spørgsmålet om disse minimumskrav, som skal være obligatoriske. Hvad mon der egentlig skal lægges i dette midterste punkt? Hvis der skal lægges det, at mine muligheder for lokalt i min skole derhjemme i meget høj grad at bestemme, hvad der skal foregå, tænkes begrænset af dagsordenens ordlyd, vil jeg givetvis ikke kunne bifalde ordlyden.

Det er på baggrund af bl.a. disse principielle betragtninger, venstre mener, at den gældende folkeskolelov, selv om den på mange punkter er præget af kompromiser, er en overvejende god folkeskolelov om end ikke fuldkommen, men det er der ikke ret meget her i verden der er. Venstre har dog ved mange tidligere lejligheder anført, at vi gerne så visse justeringer, og jeg skal gentage enkelte af disse punkter.

Vi finder, at de første års erfaringer med loven har vist, at prøveordningen efter 9. klasse bør ændres derhen, at der tilbydes prøver, som selvfølgelig er frivillige, men måske nok i en højere grad med et bindende tilsagn fra elevernes side, og som svarer til hvert af de to niveauer. Men en sådan ændring må ske under forudsætning af, at der samtidig sker en omlægning og en forenkling af prøveordningen, så prøvetiden afkortes og prøvernes styrende effekt svækkes, hvilket efter vores mening er muligt, hvad nogle måske nok vil bestride. Efter al sandsynlighed